
SJORS
van de Rebellenclub
4 SEPT. 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr
36
CAKE

De club van vijf in:

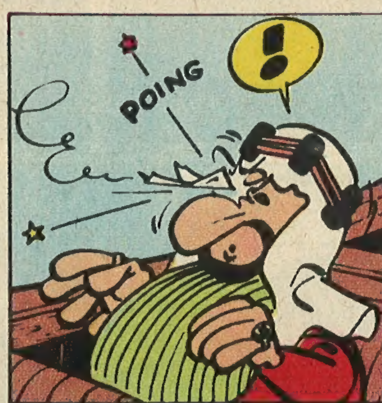

Rik krijgt een lift aangeboden, maar op dat moment komt de secretaris van de sjeik tussenbeide...
race naar de zon

POING
!

HET OOG VAN ZIJNE HOOGHEID! ONGELUKKIGE, WAT HEBT GE GEDAAN?
NU WEET HIJ TENMINSTE HOE IK OVER ZIJN AANBOD DENK!

DIT IS EEN AANSLAG! IEMAND PLEEGT EEN AANSLAG OP MIJ! IK BEN KWAAD!
O, O, DAT BELOOFT WAT!

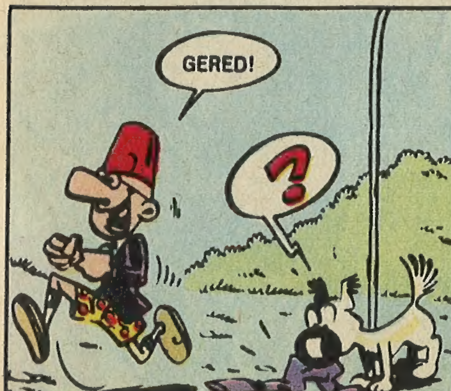

JE HEBT HET GEHOORD, KWAJONGEN! DIT IS EEN AANSLAG! IK ZAL JE ONVERWIJLD...
AU!
!

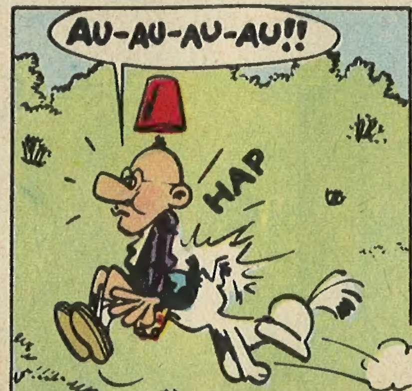

GRRR

HELP!!
HAP

HELP!
AU!
AU!
HELP!
SNUFFEL!

HIJ LAAT NIET LOS! DAN IS ER MAAR ÉÉN OPLOSSING, HOEWEL IK ER MIJN EER MEE VERLIES!

GERED!
?

AU-AU-AU-AU!!
HAP

DE VRAAG IS NU: ALS IK ME WEER LOSRUK, WAAR BIJT HIJ DAN AANSTONDS IN?

HA! HA! HA! HA! HA!

DE ZOON VAN
DE BEREJAGER

LATEN WE ZE VAN DE ANDERE KANT BENADEREN EN NET DOEN OF WE ZE NOG NIET GEZIEN HEBBEN!

WE MOETEN EEN BEETJE LAWAAI MAKEN. DAN DENKEN ZE DAT WE PAS IN DEZE STREEK ZIJN.

KIJK EENS WAT DAAR AANKOMT! IK DACHT EERST DAT HET EEN KUDDE OLIFANTEN WAS!
ARRANZ-65

WIJ DACHTEN... WIJ WISTEN NIET...
JULLIE HEBBEN GELUK GEHAD. JE HAD WEL OP EEN TROEP INDIANEN KUNNEN STUITEN!

HEE, U HEBT EEN GEVANGENE! EN NOG WEL EEN INDIAAN! IS DAT NOU EEN ECHTE?

KOM MAAR NIET TE DICHT BIJ HEM! HIJ BIJT! HA, HA, HA!

WAAROM HEBT U HEM GEVANGEN GENOMEN?
OMDAT IK DAT WOU. MIJN NAAM IS BRAKE. IK BEN DE CHEF!

EN WAT GAAT U MET HEM DOEN?
HEM DODEN NATUURLIJK! HET HELE RODE RAS MOET OM ZEEP!

MAG IK HEM ONDERVRAGEN? IK BESTUDEER DE INDIAANSE TAAL. DIT IS DE EERSTE KEER DAT IK EEN INDIAAN ZIE.

JE GAAT JE GANG MAAR, PROFESSOR! HA, HA, HA!

DIKKE JEMMY ONDERVRAAGT DE GEVANGENE IN DE INDIAANSE TAAL. . .
WEES GERUST, MIJN RODE BROEDER, WIJ ZULLEN U BE-VRIJDEN!

IK HEB U BEIDEN HERKEND. IK WEET DAT U VRIENDEN BENT VAN DE INDIANEN!

HOE IS UW NAAM?
WOHKADEH. MIJN VADER WAS EEN GROOT OPPER-HOOFD.

DE BLANKEN HEBBEN MIJN STAM BESMET MET POKKEN, WAARDOOR VELEN VAN ONZE MENSEN ZIJN GESTORVEN.

ZIJ DIE NIET STIERVEN, WERDEN GEDOOD IN EEN GEVECHT MET DE SIOUX.

MIJN VADER WERD GEWOND EN WIJ WERDEN GEDWONGEN INGELIJFD BIJ DE STAM DER DAKOTA'S. MAAR MIJN HART IS BIJ MIJN VOORVADEREN.

EN WAT DOET U IN DEZE STREEK?
IK MOET EEN BOODSCHAP BRENGEN AAN EEN BLANKE DIE HIER ERGENS WOONT. HET IS HEEL ERG BELANGRIJK!

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Hugo en zijn vrienden laten de meisjes een grot zien, waarin smokkelaars hun buit bewaren.

DEZE WOORDEN WORDEN OPGEVANGEN DOOR LYDIA, DIE, ZOALS WE WETEN, NIET MET DE ANDEREN MEE NAAR BENEDEN IS GEGAAN. . .

LYDIA WAS EEN BEETJE KWAAD, OMDAT DE ANDEREN VOORDRONGEN EN ZIJ PAS ALS LAATSTE NAAR BENEDEN KON. . .

LYDIA PROBEERDE DE ANDEREN NOG TE WAARSCHUWEN, MAAR DIE LUISTERDEN GEWOON NIET NAAR HAAR. . .

NOG NET OP TIJD KON ZE ZICH ACHTER EEN ROTSBLOK VERSTOPPEN.

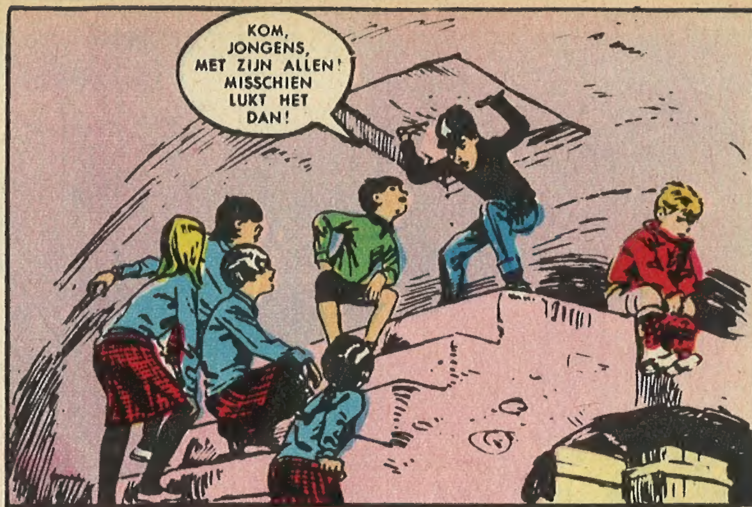

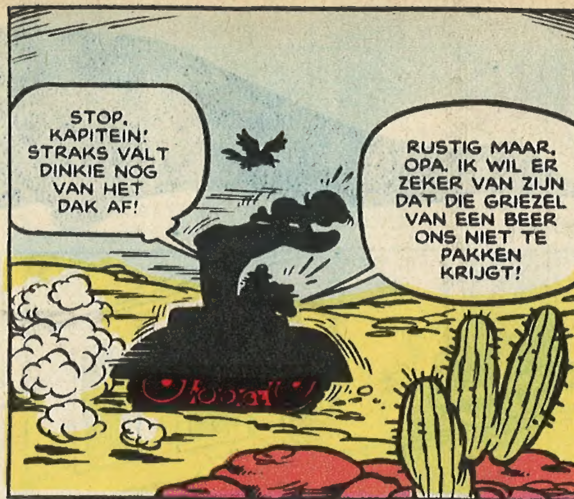

HET WORDT AVOND EN DE MANNEN VERVOLGEN RUSTIG HUN WEG. . .

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

STOP, KAPITEIN! STRAKS VALT DINKIE NOG VAN HET DAK AF!
RUSTIG MAAR, OPA. IK WIL ER ZEKER VAN ZIJN DAT DIE GRIEZEL VAN EEN BEER ONS NIET TE PAKKEN KRIJGT!

KAPITEIN SALVO, U KUNT RUSTIG STOPPEN, HOOR. DIE BEER HEEFT VAN MIJ EEN GEWELDIGE DREUN GEKREGEN. HIJ IS VOORLOPIG BUITEN WESTEN!

ASJEBLIEFT, KAPITEIN, NU HOORT U HET ZELF!
HOEPLA, DAAR BEN IK WEER!
OKEE, DAN STOPPEN WE!

DINKIE, MIJN LIEVE MEISJE, KOM EENS GAUW HIER, DAN ZAL JE OPA JE EENS FLINK KNUFFELEN!

ALS U UITGEKNUFFELD BENT, OPA, DAN ZOU IK VAN DINKIE WEL EENS WILLEN WETEN OF ZIJ IN DE DOODSKOPPAS OF IN DIT VERLATEN KNEKELVELD NOG IETS BIJZONDERS ONTDEKT HEEFT.
NOU EN OF, KAPITEIN! LUISTER MAAR EENS EVEN!

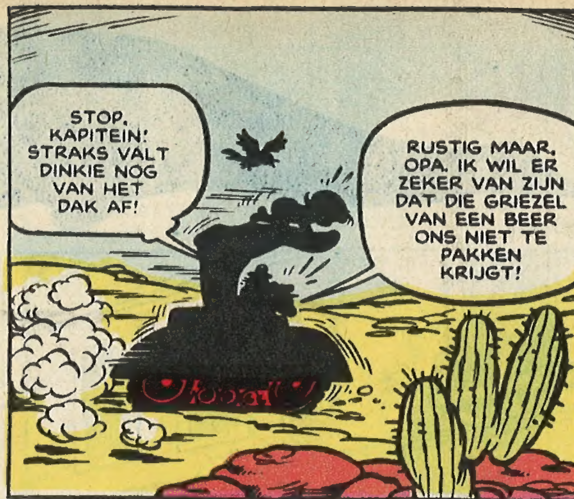

KIJK EENS WAT IK GEVONDEN HEB! EEN DOP... EEN RODE DOP... EN DIE IS AFKOMSTIG VAN EEN VAN DE HOEKEN VAN ONZE RODE KOFFER. EN DAT IS NOG NIET ALLES!

DE HOEFAFDRUKKEN VAN HET PAARD VAN OLD JOE HEB IK GEVONDEN. WE KUNNEN NU MET GEMAK DE SPOREN IN HET ZAND VOLGEN. IS DAT GEEN GOED NIEUWS, KAPITEIN?

MENSEN, WAT ZIJN WIJ TOCH VOOR VREEMDE DEKZWABBERS DAT WE ONZE TIJD HIER STAAN TE VERDOEN! KOM, LATEN WE ALS DE WEERLICHT VERTREKKEN. DIE SCHAVUITEN KUNNEN NIET VER ZIJN! ALLE HENS AAN DEK!

IK ZAL DEZE TANK EENS FLINK DOOR DE VLAKTE LATEN DAVEREN. DINKIE, HOU JIJ DE SPOREN INTUSSEN GOED IN DE GATEN?
KOMT IN DE BUS, KAPITEIN!

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

STOP, KAPITEIN! STRAKS VALT DINKIE NOG VAN HET DAK AF!
RUSTIG MAAR, OPA. IK WIL ER ZEKER VAN ZIJN DAT DIE GRIEZEL VAN EEN BEER ONS NIET TE PAKKEN KRIJGT!

KAPITEIN SALVO, U KUNT RUSTIG STOPPEN, HOOR. DIE BEER HEEFT VAN MIJ EEN GEWELDIGE DREUN GEKREGEN. HIJ IS VOORLOPIG BUITEN WESTEN!

ASJEBLIEFT, KAPITEIN, NU HOORT U HET ZELF!
HOEPLA, DAAR BEN IK WEER!
OKEE, DAN STOPPEN WE!

DINKIE, MIJN LIEVE MEISJE, KOM EENS GAUW HIER, DAN ZAL JE OPA JE EENS FLINK KNUFFELEN!

ALS U UITGEKNUFFELD BENT, OPA, DAN ZOU IK VAN DINKIE WELEENS WILLEN WETEN OF ZIJ IN DE DOODSKOPPAS OF IN DIT VERLATEN KNEKELVELD NOG IETS BIJZONDERS ONTDEKT HEEFT.
NOU EN OF, KAPITEIN! LUISTER MAAR EENS EVEN!

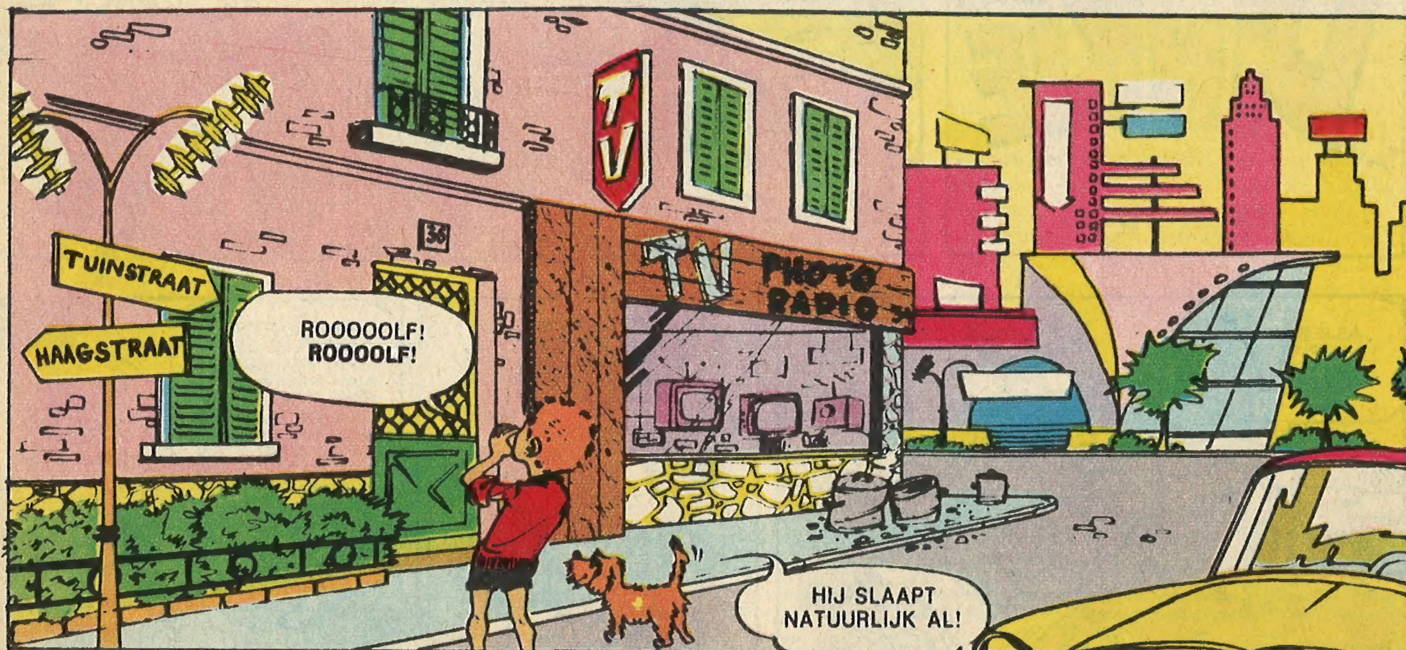

KIJK EENS WAT IK GEVONDEN HEB! EEN DOP... EEN RODE DOP... EN DIE IS AFKOMSTIG VAN EEN VAN DE HOEKEN VAN ONZE RODE KOFFER. EN DAT IS NOG NIET ALLES!

DE HOEFAFDRUKKEN VAN HET PAARD VAN OLD JOE HEB IK GEVONDEN. WE KUNNEN NU MET GEMAK DE SPOREN IN HET ZAND VOLGEN. IS DAT GEEN GOED NIEUWS, KAPITEIN?

MENSEN, WAT ZIJN WIJ TOCH VOOR VREEMDE DEKZWABBERS DAT WE ONZE TIJD HIER STAAN TE VERDOEN! KOM, LATEN WE ALS DE WEERLICHT VERTREKKEN. DIE SCHAVUITEN KUNNEN NIET VER ZIJN! ALLE HENS AAN DEK!

IK ZAL DEZE TANK EENS FLINK DOOR DE VLAKTE LATEN DAVEREN. DINKIE, HOU JIJ DE SPOREN INTUSSEN GOED IN DE GATEN?
KOMT IN DE BUS, KAPITEIN!

OPSCHUDDING ROND "een DIPLODOCUS"

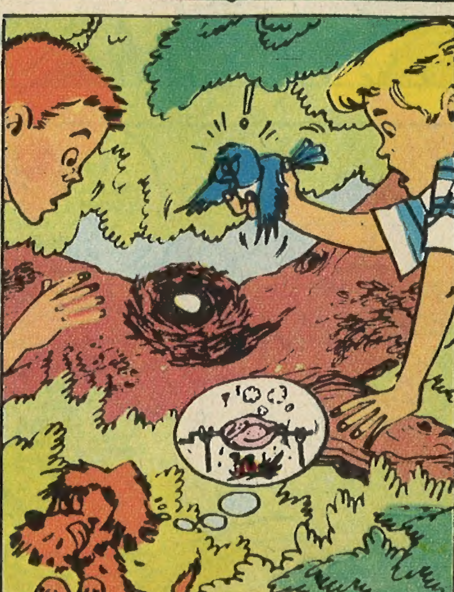

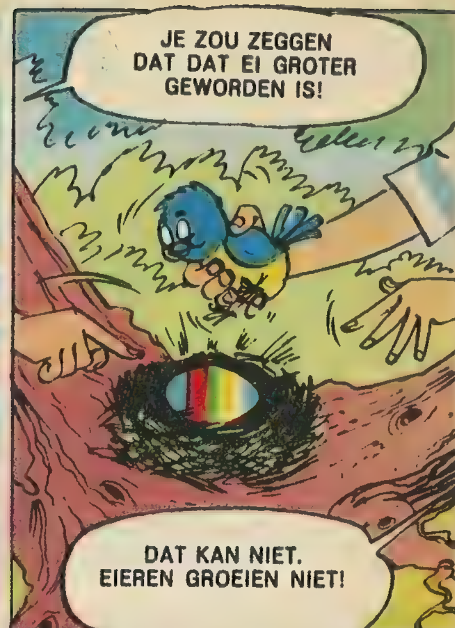

DE VOLGENDE MORGEN...
IK HEB GRAANKORRELS MEEGEBRACHT.
IK HEB SUIKER BIJ ME.
LIEVE HELP, WORDT DAT BEEST EVEN VERWEND!

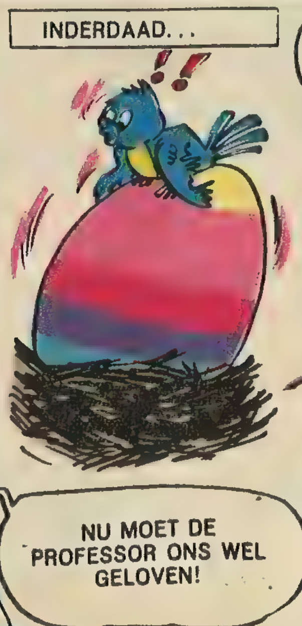

LAAT ME EENS KIJKEN HOE HET MET JE EI STAAT.
LAAT HEM EERST MAAR WAT ETEN.

JE ZOU ZEGGEN DAT DAT EI GROTER GEWORDEN IS!
DAT KAN NIET. EIEREN GROEIEN NIET!

HET IS NU ZO GROOT ALS EEN KIPPEEI.
LATEN WE HET AAN PROFESSOR ZERO VERTELLEN.

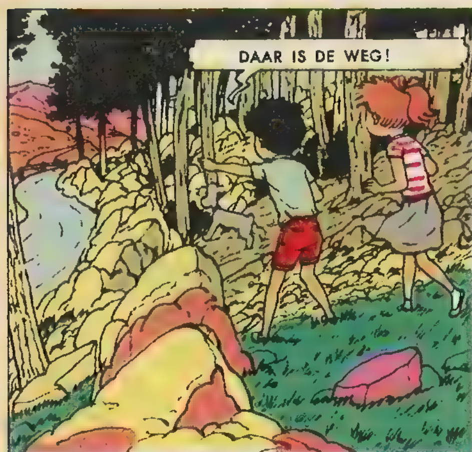

IN HET LABORATORIUM VAN PROFESSOR ZERO...
ECHT WAAR, PROFESSOR, HET EI IS NU TWEEMAAL ZO GROOT!
BRENG HET MAAR HIER. DAN ZAL IK HET EENS BESTRALEN!
GOED, DAT DOEN WE!
ZONDE VAN ZO'N LEKKER EITJE!

KIJK EENS, HET IS WEER GROTER GEWORDEN!
NU MOET DE PROFESSOR ONS WEL GELOVEN!

INDERDAAD...

WE KUNNEN HET ZO NIET VERVOEREN. WE HEBBEN EEN KRUIWAGEN NODIG!
WACHT MAAR, IK GA ER EEN HALEN!

Avontuur in de

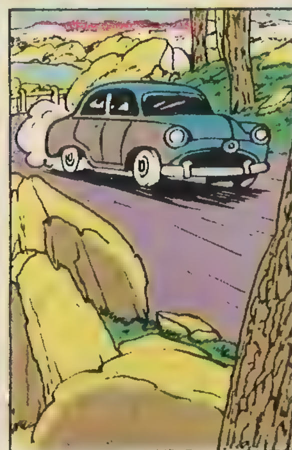

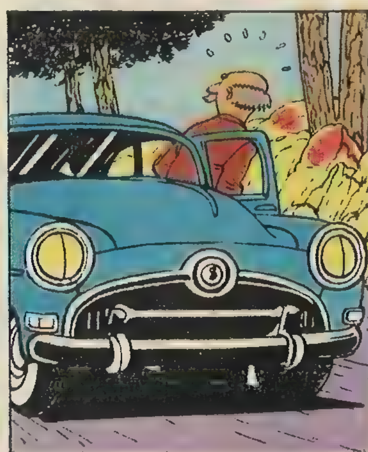

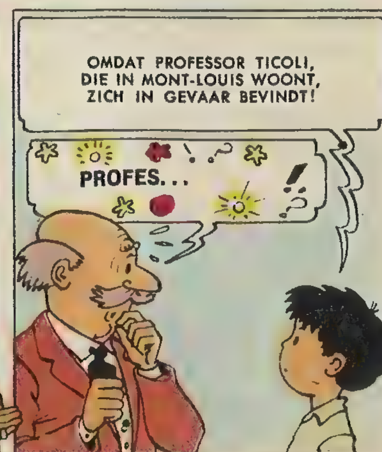

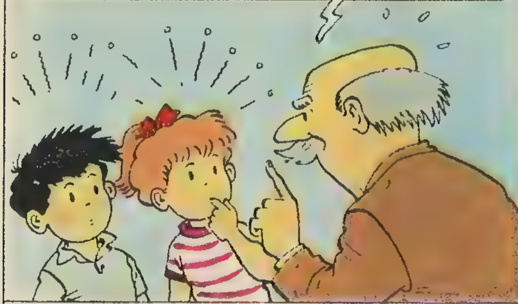

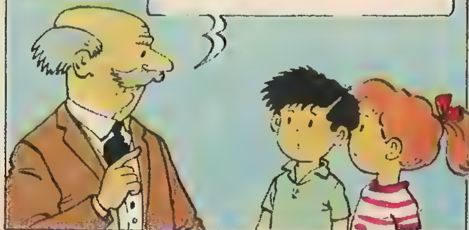
PYRENEEËN

Tom en Tanja zijn op weg naar Mont-Louis om professor Ticoli te waarschuwen voor het gevaar dat hem bedreigt.

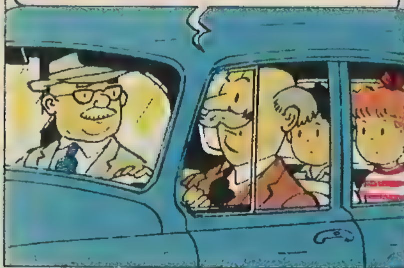

EN EVEN LATER. . .

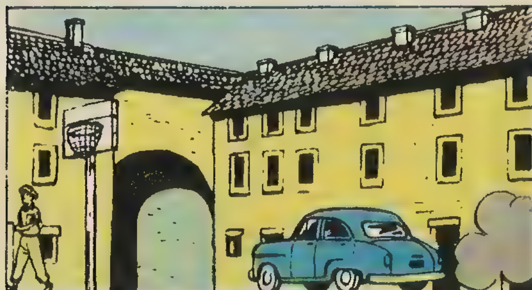

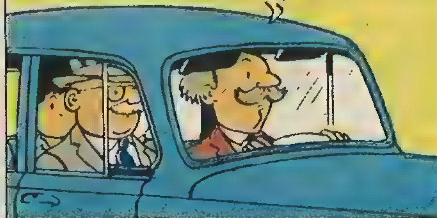

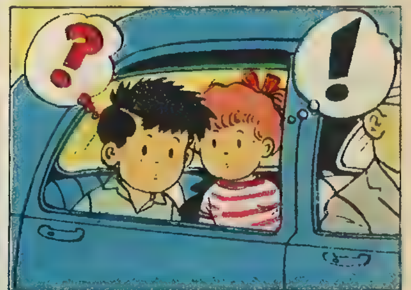

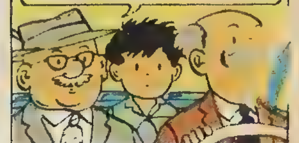

Billie Turf

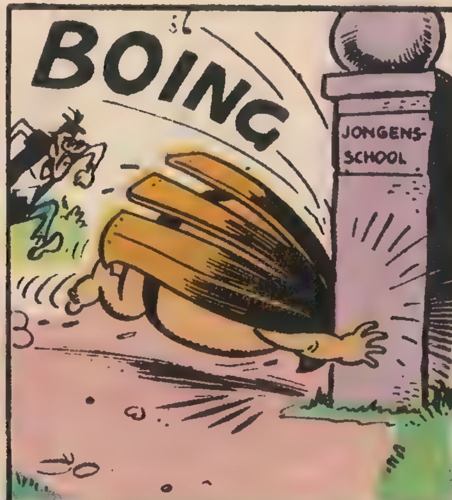
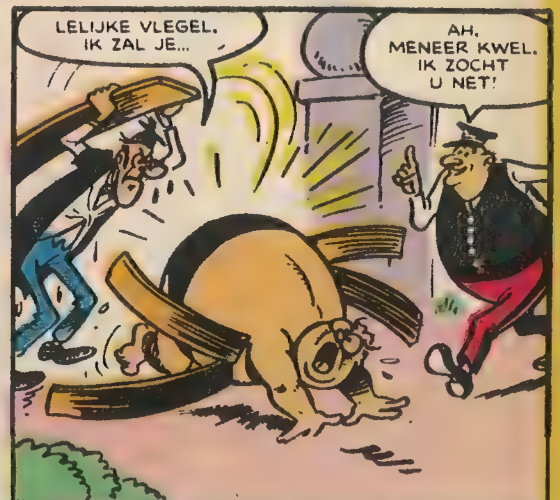
het dikste studentje ter wereld

BLUB, BLUB! IK HAAT WATER! IK GA ERUIT!

LIEVE HELP, DAT IS PECH'

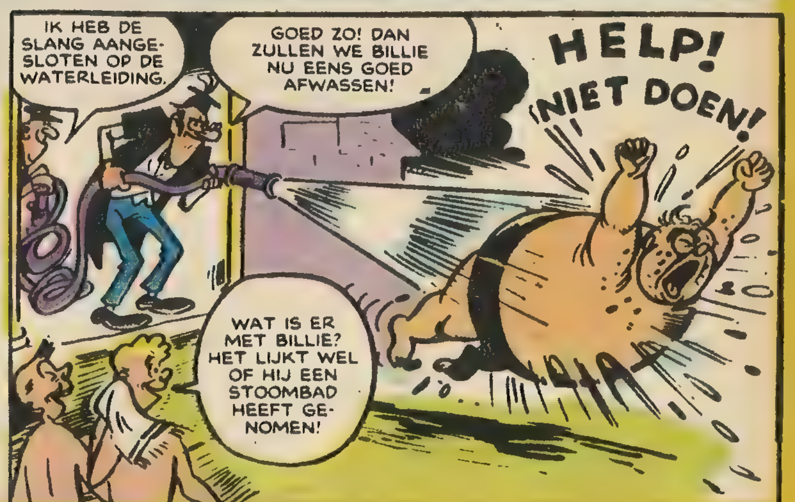
HELP! IK ZIT VAST IN DE KANO!

BILLIE, KOM HIER!
IK ZIE NIKS, MAAR IK ZAL ER TOCH MAAR VANDOOR GAAN!

BOING
JONGENS-SCHOOL

LELIJKE VLEGEL, IK ZAL JE...
AH, MENEER KWEL, IK ZOCHT U NET!

ER IS EEN DOOS CHOCOLA AANGEKOMEN VOOR BILLIE. OMDAT IK HEM NERGENS ZAG, HEB IK DE DOOS IN UW LESSENAAR GELEGD.
DUS DIE CHOCOLA IS VAN MIJ!

EN DAT VERTELLEN ZE ME NU PAS!

DE KLAS IS NU HELEMAAL VOL STOOM'
?
SSSSS
POEH! WAAR STAAT DIE LESSENAAR?

MIJN CHOCOLA! HIJ IS GESMOLTEN DOOR DE HITTE!
DAAROM WERD HET HIER OPEENS ZO HEET!
CHOCOLA
PATS
SSS

IK HEB DE SLANG AANGESLOTEN OP DE WATERLEIDING.
GOED ZO! DAN ZULLEN WE BILLIE NU EENS GOED AFWASSEN!
HELP! NIET DOEN!
WAT IS ER MET BILLIE? HET LIJKT WEL OF HIJ EEN STOOMBAD HEEFT GENOMEN!

Welke fouten?

De tekenaar, die dit plaatje maakte, was niet met zijn hoofd bij zijn werk en als gevolg daarvan heeft hij enkele fouten gemaakt. Bekijk de tekeningen goed en schrijf dan de fouten op die je gevonden hebt. Als je meent ze allemaal gevonden te hebben, vergelijk je aantekeningen dan met de oplossing op bladzijde 30. Ook de oplossingen van de andere spelletjes op deze bladzijde kun je op bladzijde 30 terugvinden.

VOOR EEN VERLOREN UURTJE!

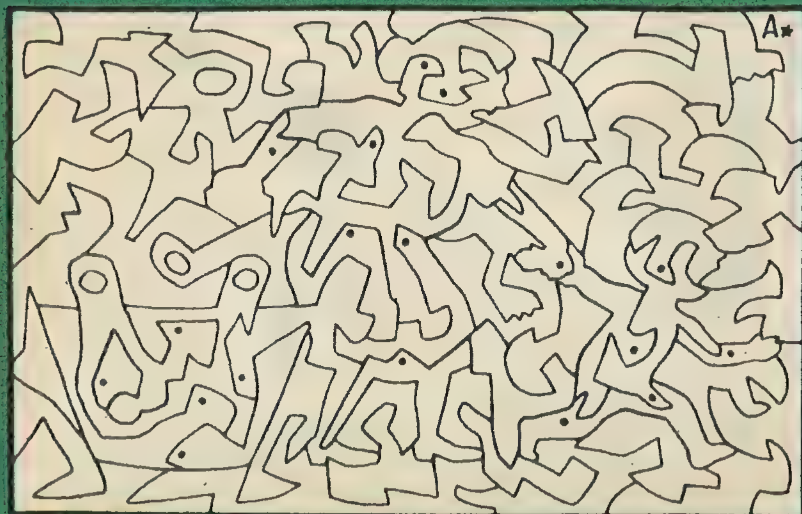
Van wie is de hond?

Vier kinderen hebben ieder een lijn in de hand, maar slechts één van de lijnen zit vast aan de halsband van de hond. Van welk kind is de hond?

Schaduwbeelden

Hier staat een tekening, alleen kun je hem zo niet zien. Maak daarom alle vakjes en vakken, waar een punt in staat, zwart; dan komt de tekening vanzelf te voorschijn.

Nog meer vergissingen

Ook in dit plaatje zijn door de tekenaar fouten gemaakt. Om precies te zijn: het zijn er zeven. Wie kan ze allemaal vinden?

MUG en MIK

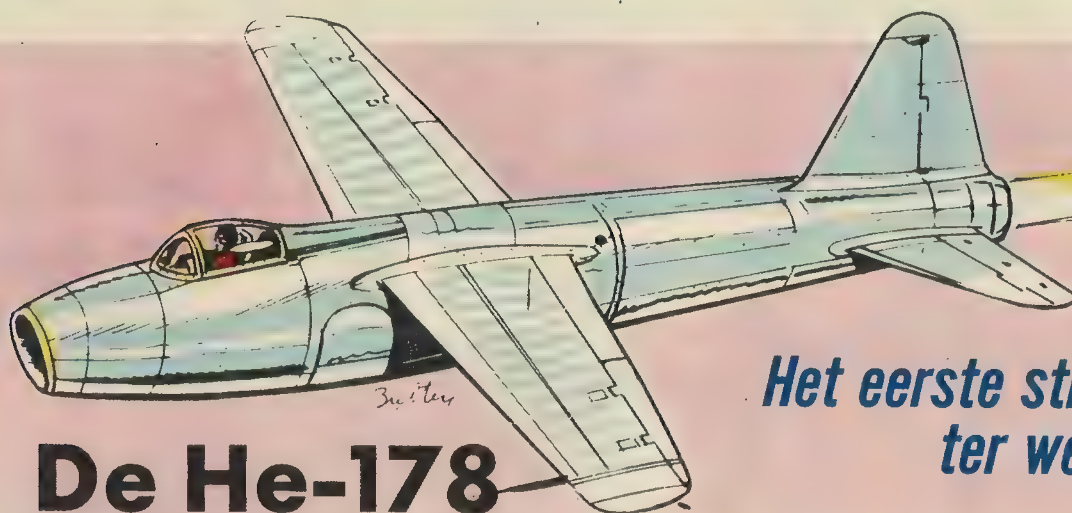

De He-178

Het eerste straalvliegtuig ter wereld

Op 27 augustus 1939 maakte het eerste straalvliegtuig ter wereld, de Heinkel He-178, zijn eerste vlucht. Aan deze historische gebeurtenis is nooit veel aandacht geschonken door het uitbreken van de tweede wereldoorlog.

Het revolutionaire vliegtuig werd voortgestuwd door een straalmotor, die ontworpen was door de Duitser Hans von Ohain, die in 1936 als vierentwintigjarige was afgestudeerd aan de universiteit van Göttingen. Zijn leraar, professor Pohl, vond het de moeite waard om het ontwerp verder te ontwikkelen en professor Ernst Heinkel liet de motor bouwen. In maart 1937 liep de eerste motor op de proefbank. Deze ontwikkelde nog te weinig kracht om een vliegtuig voort te stuwen. Er werden nog drie krachtiger motoren gebouwd, waarvan de laatste, de HeS 3B, werd ingebouwd in het eerste echte straalvliegtuig ter wereld. Hij liep op petroleum. Zo kondigde op 27 augustus 1939 de eerste straalmotor het einde aan van het tijdperk van de zuigermotor in de luchtvaart. De He-178 had een spanwijdte van 7.20 meter en een topsnelheid van zevenhonderd kilometer per uur.

Op 1 september 1939 werd het revolutionaire vliegtuig gedemonstreerd voor hoge ambtenaren van het Duitse ministerie van luchtvaart en hoge officieren van de luchtmacht. Men gaf met het vliegtuig een indrukwekkende demonstratie, waaronder enige scheervluchten vlak boven de grond met grote snelheid. De belangrijke toeschouwers vonden het allemaal heel interessant, maar toch niet de moeite waard er veel geld in te steken en de straaljager in serie te laten bouwen. Bij de Heinkelfabrieken werd ook nog een tweemotorig straalvliegtuig, de He-280, gebouwd, dat het ook niet tot serieproduktie bracht. Toen de Duitsers het belang van het straalvliegtuig gingen inzien, was het gelukkig al te laat. Een luchtvloot van snelle straaljagers had de tweede wereldoorlog weleens een andere wending kunnen geven.

Tiger Joe en zijn vrienden vinden bij het vliegtuigwrak een pijpereiniger. Van wie kan dat voorwerp zijn?

TIGER JOE en

de verboden berg

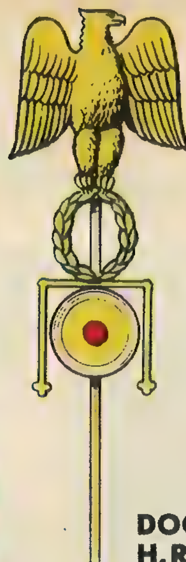

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Later trekt Bryn met Gajus uit Rome weg. Ze raken bij een gevecht betrokken en Bryn wordt door Eddi, die intussen vrij is, gered. Samen trekken ze naar Zuid-Italië, waar ze de koopman Kalitas ontmoeten. Met hem gaan ze naar Jeruzalem, dat door de Romeinen wordt belegerd.

20

ONDER DE ADELAAR

DOOR H.R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

„Wat zijn het eigenlijk voor vruchten?" vroeg Eddi.

„Ze zijn genoemd naar de stad," legde Kalitas uit. „Onder de soldaten staan ze bekend als askalions. Jammer genoeg zijn deze vruchten niet al te best, want de gunstigste tijd is al lang voorbij. Maar we moeten nu eenmaal roeien met de riemen die we hebben. Als je ze eet met brood en kaas, kun je er uitstekend je maal mee doen. De soldaten zijn er verzot op. Ze hebben ze al naar verscheidene van de landen waar ze dienst hebben gedaan, overgebracht."

Het plukken van de askalions op de hellingen van de heuvel was geen gemakkelijk karwei, zodat de jongens al spoedig rondliepen met het gevoel alsof hun ruggegraat in tweeën was gebroken. Kalitas had evenwel een aantal kinderen uit de stad opgetrommeld om mee te helpen zoeken, wat het werk aanzienlijk lichter maakte. Toen ze voldoende zakken hadden gevuld om er vijf karren mee te beladen, vond de koopman het welletjes.

Aulus had intussen goede zaken gedaan in de omliggende dorpen. Hij kwam terug met een wagen vol kool, radijsjes en artisjokken. Voldaan sloeg Kalitas opnieuw de weg naar Jeruzalem in. Hij liet de boodschap achter dat de groente die hij uit Egypte verwachtte, na aankomst van de boot met de eerste de beste gelegenheid naar het legerkamp moest worden gebracht.

Toen ze na een afwezigheid van meer dan een week het kamp weer bereikten, bleek tot hun verwondering de stad nog steeds niet te zijn gevallen. Maar al van grote afstand hoorden ze de zware rammeien met opvallende regelmaat tegen de wallen dreunen. De uitkijkposten op de stadsmuren leken wandelende geraamten, zozeer had het beleg de inwoners uitgeput. Maar de poorten, die met dikke ijzeren platen waren beslagen, bleven koppig de onafgebroken stormlopen van de aanvallers weerstaan. Buiten het bereik van de pijlen der verdedigers deden de Romeinse soldaten zich te goed aan hun ruime rantsoenen, wat het uithoudingsvermogen der joden nog meer op de proef stelde. Telkens en telkens weer klonken de stemmen der verdedigers: „Israël, hoor! Jehova is de enige God."

„Hoor, Israël!" Met het klassieke gebed, dat de jongens aanvankelijk zo vreemd in de oren had geklonken, raakten ze weldra meer vertrouwd dan met het gespot van de Romeinen of het gebons van de rammeien.

De Antoniatoren was de belegeraars bij verrassing in handen gevallen. Met hernieuwde inspanning richtten ze nu al hun krachten op de tempel en op het hoger gelegen deel van de stad. Slechts de lage muur rondom het complex van godshuizen scheidde de legioenen nog van de heuvel die de oudere wijken beheerste.

Het viel de jongens op dat de rammeien voortdurend tegen de stadswallen gericht bleven en dat langs de lange, witte muur die de tempel omgaf, alleen een paar wachtposten waren geplaatst.

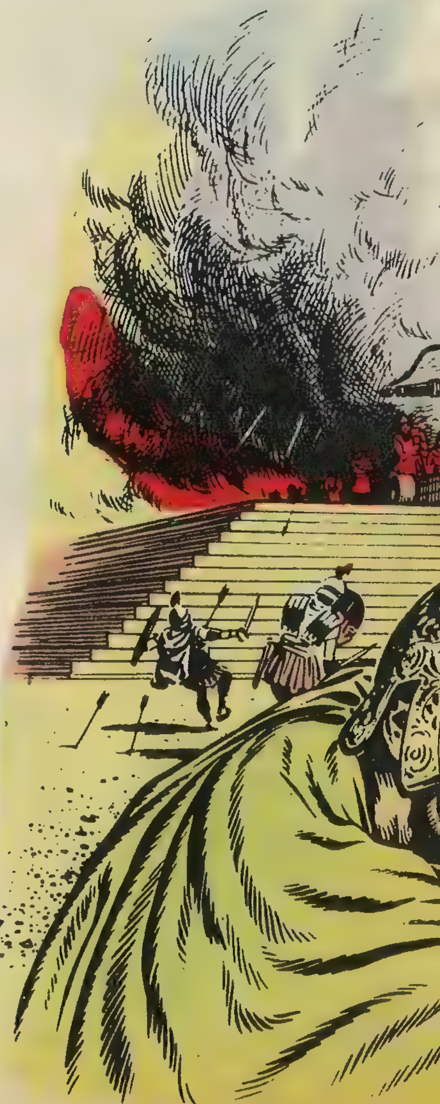
„Ik begrijp niet waarom ze die tempelmuur niet regelrecht aanvallen," zei Bryn verbaasd. „Ze hebben zo ontzettend tegen die prachtige gebouwen staan schelden en het van de daken geschreeuwd wat ze ermee zouden doen als ze de kans kregen, dat ik eerlijk gezegd had verwacht dat ze hun soldaten er allemaal tegelijk op af zouden sturen."

„Ach wat, opschepperij," antwoordde Kalitas minachtend. „Ik geloof best dat ze hun dreigementen wel graag zouden uitvoeren, daar niet van. Maar ze durven het eenvoudig niet. Ze hebben zich maar aan hun orders te houden en daarmee uit."

„Bedoelt u dat generaal Titus bevel heeft gegeven om de tempel te sparen?" vroeg Eddi.

Kalitas glimlachte wrang. „Als hij dat heeft gedaan, is dat alleen gebeurd omdat hem geen andere weg openstond. Hij heeft dat bevel heus niet zelf bedacht, hoor. Het is afkomstig van de senaat in Rome. De tempel is een beroemd kunstwerk, moet je weten. Ze hebben er in Rome een hekel aan door de rest van de wereld voor vandalen te worden uitgemaakt. En dat zou er zeker van komen als ze de tempel opzettelijk zouden vernielen."

„Maar ze vertellen aan ieder die het maar wil horen dat er zich in de tempel en de bijbehorende gebouwen honderden joodse soldaten hebben verschanst.

Als die zich niet overgeven, zal de Romeinen weinig anders resten dan de heuvel te bestormen," redeneerde Bryn hardop bij zichzelf.

„Inderdaad. Daar hebben de senatoren dan ook wel terdege rekening mee gehouden," lichtte de koopman nader toe. „Ik heb met eigen ogen een deel van het bevel gelezen dat ze aan hun legioenen hebben gestuurd. Nou, daar staat in dat wanneer een gevecht op het voorterrein van de tempel beslist onvermijdelijk is, niets mag worden nagelaten om het gebouw zelf voor vernieling te behoeden."

„Hoe lang is de oorlog hier eigenlijk al aan de gang?" vroeg Eddi ineens.

„Ongeveer twee jaar."

„En waar vechten die mensen in Jeruzalem nou precies voor? Vinden ze de belastingen te hoog?"

„Ze vechten omdat ze zich willen bevrijden van de Romeinse overheersing. Ze willen onafhankelijk zijn."

„Dan hoop ik vurig dat ze winnen!" riep Eddi met stemverheffing uit.

„Stil toch!" waarschuwde Kalitas. „Als de Romeinen je dergelijke taal horen uitslaan, zit je in de mijnen of in de steengroeven eer je het weet."

„Nou. . ." begon Eddi weer, maar zijn baas legde hem het zwijgen op.

„Nou is het genoeg," sprak hij bestraffend. Toen hij zag dat het menens was, slikte Eddi de rest van zijn woorden maar in.

Er gingen nog verscheidene dagen voorbij voordat het beleg een beslissende wending nam. De jongens raakten aan hun omgeving gewend en de zorg voor een vlotte verdeling van de proviand eiste trouwens het leeuwedeel van hun aandacht op. Totdat er op een bepaalde middag zo'n geweldig tumult tussen de tenten losbarstte, dat iedereen zijn werk in de steek liet om te gaan kijken wat er aan de hand was.

Uit de tenten die het dichtst bij de stad lagen en waarin de moegestreden soldaten weer wat op krachten trachtten te komen, kwamen aan alle kanten de Romeinen juichend te voorschijn. Voor zover ze zich er de tijd toe gunden, grepen de mannen snel de uitrustingsstukken die binnen hun bereik lagen en renden zo vlug als hun benen hen konden dragen, de helling af die hen van hun kameraden bij de stadswal scheidde. De poort in de tempelmuur stond wijd open en de soldaten van het vijfde legioen stroomden er als een kudde op hol geslagen beesten doorheen. De jongens zagen het vaandel, dat met een gouden adelaar was bekroond, boven het gewoel heen en weer zwaaien.

De Romeinen renden over de Voorhof der Vrouwen, totdat ze de voet bereikten van het onmetelijk grote platform waarop het natuurstenen altaar was opgericht dat als offerplaats diende. Daar werd hun een halt toegeroepen door een groep verdedigers die op het altaar een katapult hadden geplaatst. De voorste gelederen van de Romeinen werden onder de op hen afgevuurde rotsblokken eenvoudig verpletterd. Een van hun aanvoerders schreeuwde de joden toe dat zij zich moesten overgeven, maar het enige antwoord was een op gillende toon uitgestoten oorlogskreet: „Makkabi! Makkabi!" En nog voordat de aanvallers een hergroepering hadden voltooid, braakte de gevechtsmachine opnieuw een lading zware stenen over hen uit. Daarna liet de aanvoerder zijn manschappen oprukken in de zogenaamde schildpadformatie, die hierin bestond dat zij hun schilden boven hun hoofden hieven en dicht opeengedrongen voorwaarts dromden. Op dat ogenblik kwamen de eerste afdelingen van het tiende legioen door de andere poorten het toneel van de strijd op en toen waren de joden omsingeld. Niemand smeekte om genade, niemand ook dacht erover genade te verlenen.

Drie weken later was ook de oude stad in het bezit van de zegevierende Romeinse legioenen. Het beleg had vijf maanden geduurd. De joden waren

De voorste gelederen van de Romeinen werden onder de op hen afgevuurde rotsblokken eenvoudig verpletterd.

niet meer in staat tegenstand van enige betekenis te bieden en wat was begonnen als een gevecht, eindigde in een slachtpartij. Toen eindelijk het bloedvergieten een einde nam, stortten de legioenen zich in een woeste dobbelpartij om te beslissen hoe ze de plundering van de stad met het meeste succes konden voltrekken. Nadat op deze manier de belangrijkste straten onder de overwinnaars waren verdeeld, begonnen dezen daarop hun lusten bot te vieren.

Titus gaf het bevel dat de hele stad met de grond moest worden gelijkgemaakt, met uitzondering slechts van een deel van de muren en de drie torens. Het was zijn bedoeling hiermee de toekomstige generaties een tastbaar bewijs te leveren van de kracht van deze volhardende stad, waarover de macht van Rome ondanks alles had gezegevierd.

Nu de oorlog was afgelopen, kregen de soldaten een korte periode van rust. Daarna kon het leger zich gaan voorbereiden op het vertrek naar andere garnizoenssteden. Uit elk legioen werden een aantal manschappen aangewezen en onder persoonlijk bevel van Titus gesteld, zodat hij met een waar keurkorps zijn triomfantelijke intocht in Rome kon houden. Alvorens zich in te schepen naar Italië bracht de commandant echter nog een bezoek aan Egypte, waar hij met laaiend enthousiasme werd ontvangen.

Het contract van Kalitas liep nu ten einde. Hij kreeg echter het verzoek de troepen van Titus naar Egypte te vergezellen en ze van de nodige proviand te blijven voorzien. Hij stemde hierin toe en vroeg de jongens bij hem in dienst te blijven totdat ook dit karwei achter de rug zou zijn. Hij bleek in een opperbeste stemming te zijn, want zijn leveranties aan de Romeinen hadden hem beslist geen windeieren gelegd.

„Als jullie geen zin hebben, doe je het maar niet, hoor, jongens," zei hij vriendelijk. „We hebben nu eenmaal afgesproken dat jullie voor me zouden blijven werken totdat de oorlog afgelopen was en dat ik jullie je verdiende loon zou uitbetalen, zodra ik mijn zaken in Askalon had geregeld. Maar als jullie meegaan naar Egypte en blijven doorwerken totdat het leger onder zeil gaat naar Italië, kun je erop rekenen dat ik het goed met je zal maken."

Eddi keek Bryn aan, die instemmend knikte. „Goed, dan blijven we ook in Egypte nog voor u werken," zei hij na enige aarzeling. „Ik heb horen vertellen dat Alexandrië een zeer grote haven is, die wordt aangedaan door schepen uit alle mogelijke landen. Misschien kunnen we daar dan wel een boot krijgen naar Gallië of naar Brittannië."

Kalitas begon te lachen. „Ik kan me best voorstellen dat jullie langzamerhand last van heimwee krijgen," zei hij. „Per slot van rekening gaat er niets boven het gezelschap van je eigen mensen. Ik ken in Alexandrië wel een paar kooplieden. Als het een beetje meezit, vind ik daar wel een middel om jullie op weg te helpen naar je geboorteland. Wees maar niet bang, jullie kunnen je gang gaan voordat de schepen worden opgelegd voor de wintermaanden. Nog een paar dagen en dan keert Titus Caesarea de rug toe. En hij blijft maar een poosje in Egypte."

Ondertussen had Kalitas het nog steeds druk met het afwikkelen van zijn zaken. Hij moest allerlei rekeningen innen en met verschillende helpers tot een akkoord zien te komen over het loon dat hij hun was verschuldigd. Aulus had dergelijke klusjes veel vaker meegemaakt, maar ditmaal ontdekte de boekhouder tot zijn verwondering toch een paar verschillen. Het eerste was dat Kalitas alles verkocht wat hij in de stad bezat: zijn huizen en loodsen, zijn dieren en de bijbehorende uitrusting. Het tweede verschil met de normale gang van zaken was dat hij de beide Britse jongens in dienst hield. Aulus informeerde langs zijn neus weg wat hiervan de reden was.

„Waarom ik uitverkoop houd? Omdat ik ervan overtuigd ben dat dit hele land tot de bedelstaf zal vervallen," gaf de koopman hem ten antwoord. „Er zullen jaren overheen gaan voordat de mensen zich hier weer behoorlijk kunnen redden. Nou, van de armoede kan geen koopman bestaan. Daarom ga ik liever mijn bedrijf in Alexandrië uitbreiden. Dáár wordt geld verdiend."

„En hoe staat het eigenlijk met die beide Britten?" vroeg Aulus verder. „Ik had eerlijk gezegd gedacht dat ik met hen moest afrekenen. Waarom stuurt u ze niet weg, nu het werk er op zit? Anders houdt u toch ook geen

In Egypte vielen de jongens van de ene verrassing in de andere.

losse krachten langer in dienst dan nodig is? Ik geloof niet dat ze bijzondere capaciteiten hebben. En er is overal personeel genoeg te krijgen."

„Dat bekijk je verkeerd, Aulus," hernam Kalitas. „Dit tweetal beschikt juist over een paar zeer speciale eigenschappen. Ik vind het wel degelijk de moeite waard de knapen bij mij in dienst te houden. Ze zijn van huis uit zo eerlijk als goud. Bovendien hebben ze een goed karakter. Daarom alleen al zou ik ze niet graag missen. Maar ook heb ik nog een plannetje met ze."

„O, ik geef toe dat ze hard werken en eerlijk zijn ook," besloot Aulus. „Ik mag ze wel. En wat mij aangaat, ik ben echt blij dat we ze nog een tijdje bij ons houden. Ik was alleen maar een beetje nieuwsgierig, ziet u."

In Egypte vielen de jongens van de ene verrassing in de andere. Ze hadden gedacht dat het er ongeveer net zo zou uit zien als in Rome, maar in dit land van piramiden en tempels, van strakke, rechtlijnige beelden en rijk begroeide rivieroevers keken ze hun ogen uit. Ze kregen veel meer te zien dan op een gewone doorreis het geval zou zijn geweest, want menigmaal nam Kalitas hen mee op zijn tochten langs boerderijen en pakhuizen. Hij deed dit om hen zo snel mogelijk wegwijs te maken, zodat hij hen al spoedig boodschappen kon laten doen zonder een gids te hoeven betalen.

„Nou, wat vinden jullie van Egypte?" vroeg Aulus hun, toen ze op de avond van de eerste dag met een paar zwaarbeladen karren van het platteland terugkwamen.

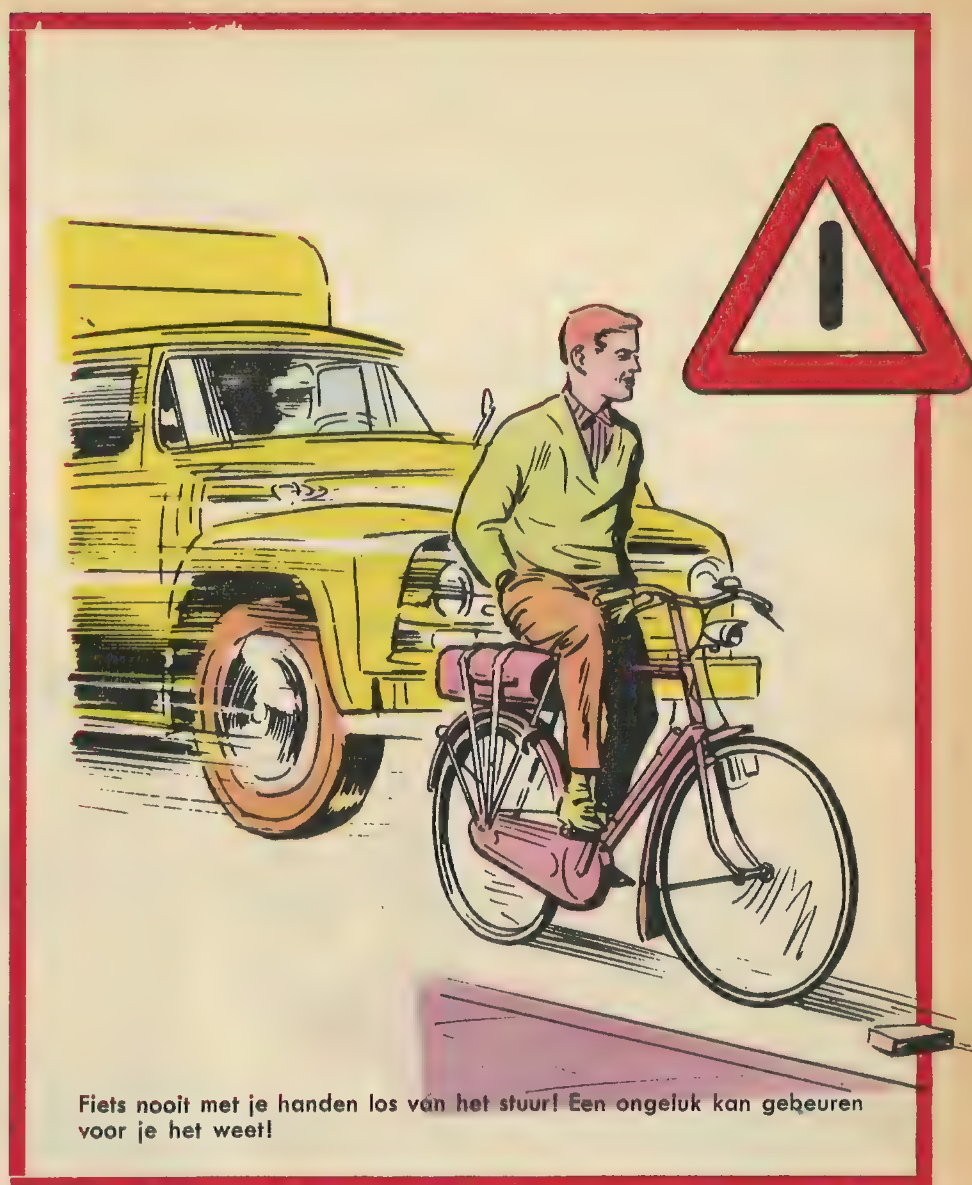
„Het lijkt wel alsof hier iemand aan het werk is geweest die niet goed bij zijn hoofd was," zei Bryn onthutst. „Ik kan maar niet wennen aan die rare kamelen met hun slangenekken. En van tempels waar priesters katten vereren, had ik helemaal nog nooit gehoord."

Aulus lachte en begon de lading te controleren. „Mooi," zei hij. „Voor vandaag zit het werk er weer op. Als jullie iets bijzonders willen zien, kan ik je aanraden om eens naar de tuinen van de farao te gaan. Tegen zonsondergang komt daar een processie voorbij. Die wordt gehouden ter ere van Apis, de heilige stier. Er wordt muziek bij gemaakt en er doen priesters aan mee in de schoonste gewaden. Volgens sommigen is het het mooiste dat je in Alexandrië kunt beleven."

De jongens volgden deze raad maar wat graag op. De processie kregen ze echter niet te zien. Ze hadden zich juist tussen de langzaam voortschuifelende menigte nieuwsgierigen op de kade begeven, toen Eddi Bryn bij de arm greep en stokstijf bleef staan.

„Kijk daar eens!" zei hij stomverbaasd. „Zie je wie dat is?"

Bryn keek in de aangegeven richting en slaakte een kreet van verrassing. De man die Eddi in het oog had gekregen, keerde zich om en keek de jongens aan, maar herkende hen niet onmiddellijk. Ineens vertrok hij zijn gezicht tot een brede grijns, riep hun een hartelijke groet toe en kwam regelrecht op hen af. Het was niemand anders dan Jon, de kok, die met hen bevriend was geraakt aan boord van het schip dat hen van Brittannië naar Rome had gebracht.

Fiets nooit met je handen los van het stuur! Een ongeluk kan gebeuren voor je het weet!

„Asjemenou!" riep hij uit. „Ik had nooit gedacht dat ik jullie ooit nog eens in het vizier zou krijgen. Kom eens gauw hier en laat me je van dichtbij bekijken."

Hij loodste hen uit het gewoel en bekeek hen op een rustig plekje van top tot teen. „Jullie hebt blijkbaar een best leventje gehad," zei hij tenslotte. „Je bent allebei een stuk groter en breder geworden. Ik kan wel zien dat jullie niet veel last van de honger hebt gehad."

„Dat hebben we zeker niet," gaf Eddi toe. „Maar dat kon toch zeker ook moeilijk, nadat we het bij jou zo goed gewend waren geraakt?"

Jon barstte in lachen uit. „Maar wat ik zeggen wou," ging hij verder, „waar zijn die slavenbanden van jullie gebleven?"

„Die hebben we verloren," antwoordde Eddi zonder een spier van zijn gezicht te vertrekken.

Jon knipoogde hem toe, maar ging niet op het onderwerp door. „Luister eens, jongens," zei hij. „Ik moet voortmaken, want de kapitein zit op me te wachten. Kunnen we elkaar hier morgen om deze tijd weer ontmoeten?"

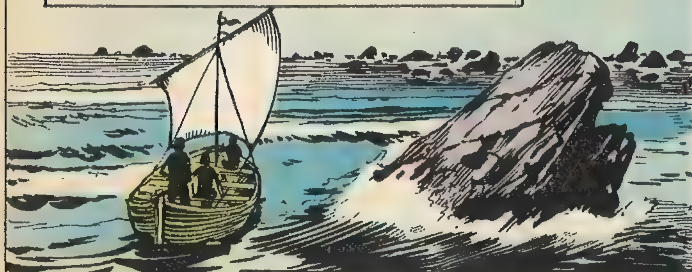
Het klonk de beide knapen als muziek in de oren. „Dat doen we," zei Bryn tot zijn vriend.

„Mooi zo. Dus jullie hebt hier werk gevonden?" Jon hoorde het nieuws kennelijk met plezier. „Daar moet je me morgen dan maar eens meer over vertellen. Ik moet er nu vandoor. Tot ziens dan maar weer!"

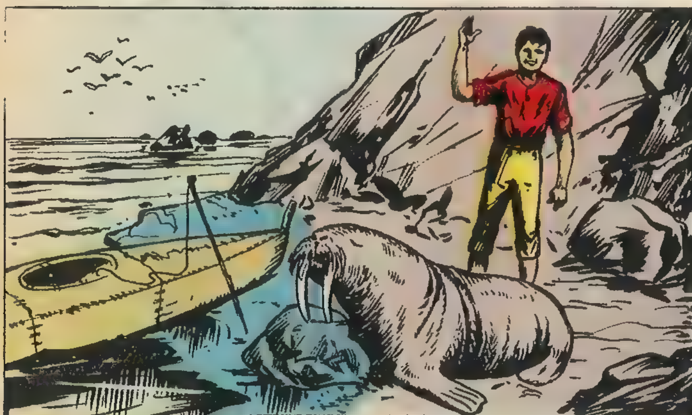
Hij gaf hun allebei een hartelijke klap op de schouder en haastte zich verder. De jongens keken hem na totdat hij uit het gezicht was verdwenen. Toen ze langzaam terugwandelden naar hun verblijfplaats voor de nacht, leek Alexandrië hun opeens geen vreemde stad meer toe, maar een vriendelijk oord, waar ze zich uitstekend op hun gemak begonnen te voelen. Ze waren het pakhuis van Kalitas al weer dicht genaderd, voordat het tot hen doordrong dat ze de hele processie waren vergeten. De ontmoeting met hun oude scheepskameraad overheerste hun gedachten volkomen.

WORDT VERVOLGD

DE SCHIPBREUKELINGEN

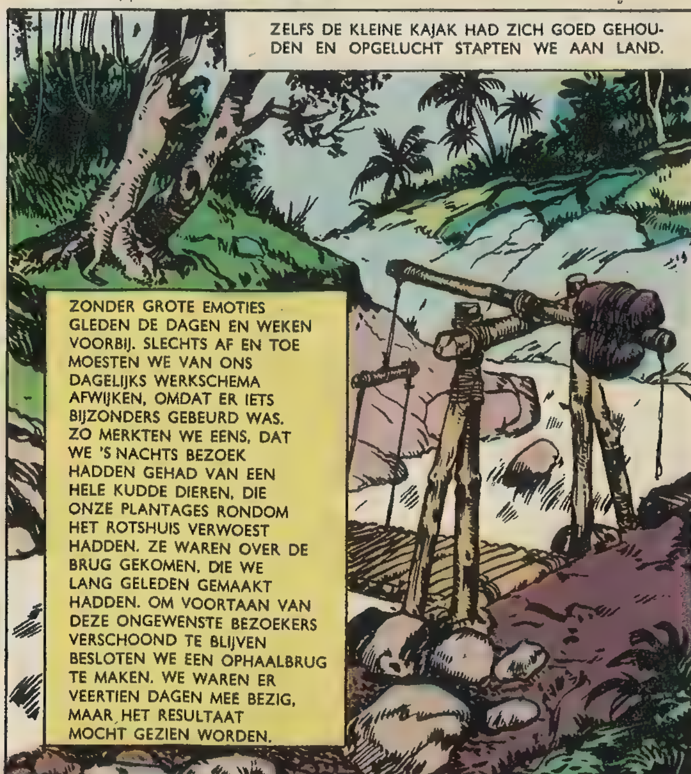

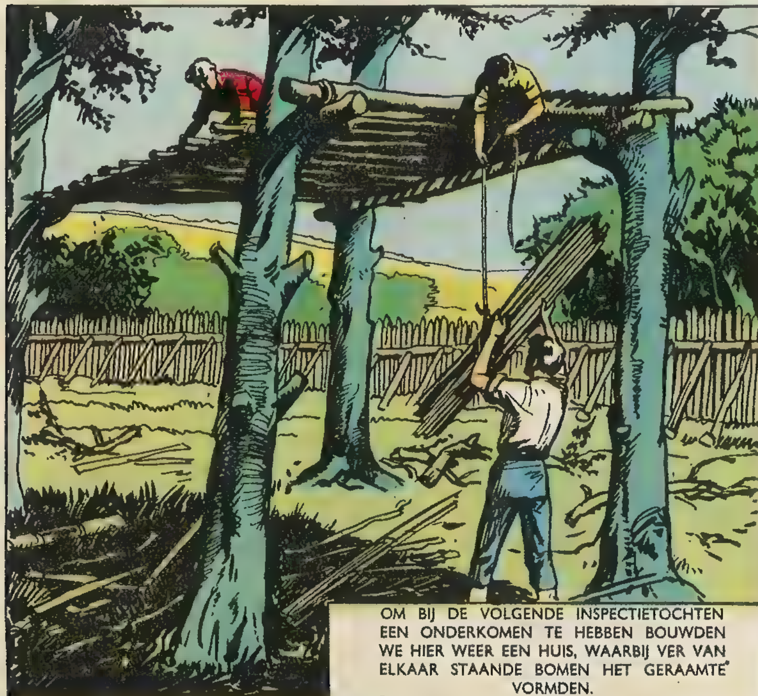

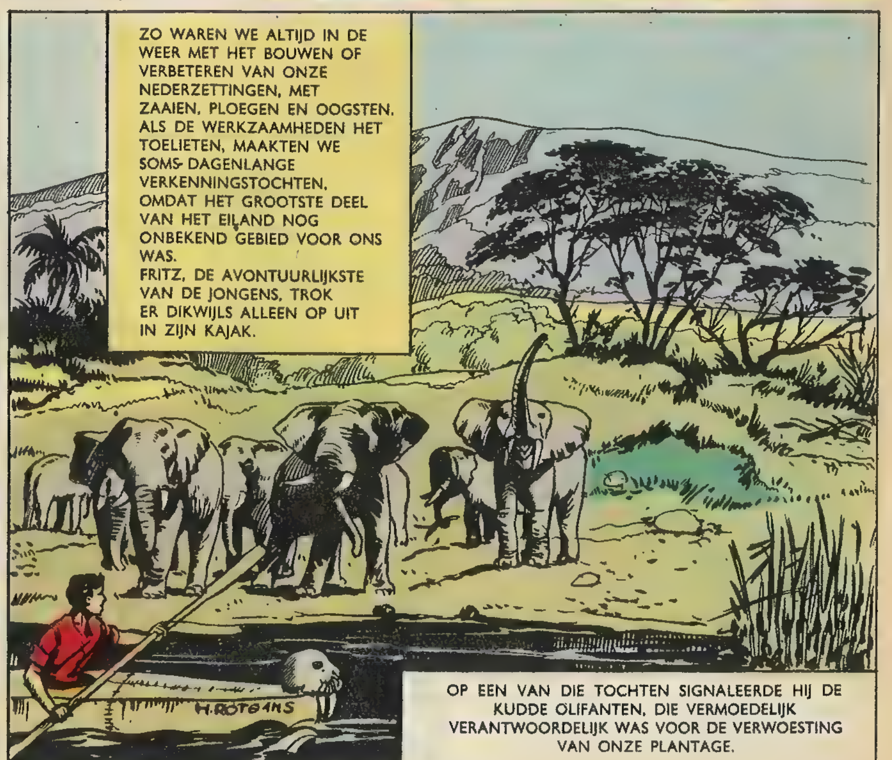

DAT IS HET WERK VAN OLIFANTEN!
BIJ EEN VAN ONZE TOCHTEN LANGS DE PLANTAGES BLEEK DE OMHEINING VOLKOMEN INGEDRUKT EN OMVERGEGOOID TE ZIJN, TERWIJL DE GEWASSEN VOOR HET GROOTSTE DEEL PLATGETRAPT OF UITGERUKT WAREN.

LATEN ZE HET NU NOG MAAR EENS PROBEREN!
OM VOOR EEN DERGELIJK BEZOEK GEVRIJWAARD TE BLIJVEN BOUWDEN WE EEN PALISSADE, DIE AAN ELKE AANVAL WEERSTAND ZOU KUNNEN BIEDEN. DAAR WAREN WE EEN MAAND MEE BEZIG.

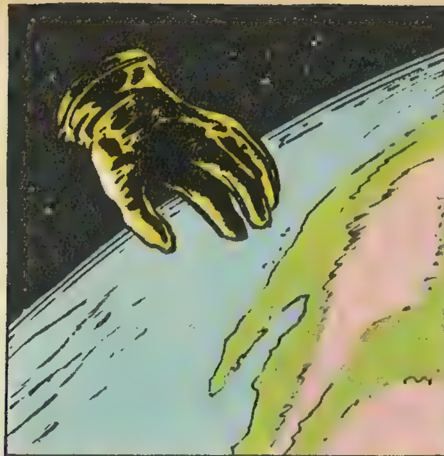

OM BIJ DE VOLGENDE INSPECTIETOCHTEN EEN ONDERKOMEN TE HEBBEN BOUWDEN WE HIER WEER EEN HUIS, WAARBIJ VER VAN ELKAAR STAANDE BOMEN HET GERAAMTE VORMDEN.

HET WERD WEER EEN WONING BOVEN DE GROND EN ALS TRAP FUNGEERDE EEN STAM MET INKEPINGEN, DIE WE DOOR MIDDEL VAN EEN EENVOUDIGE KATROLCONSTRUCTIE KONDEN OPHALEN.

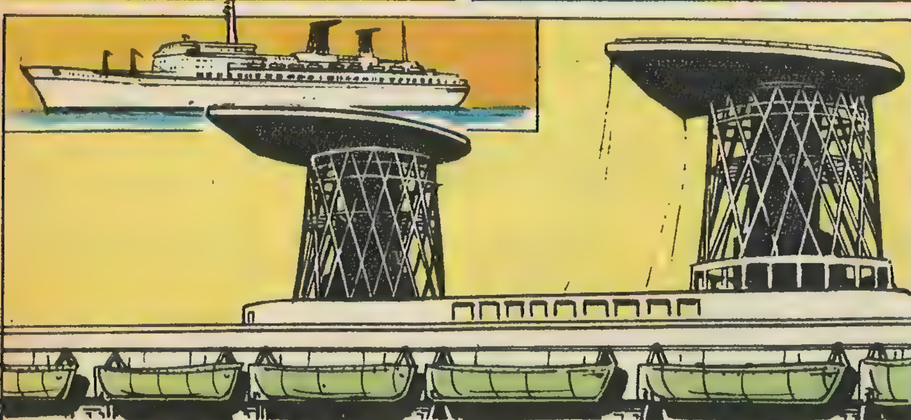

GELIJKVLOERS MAAKTEN WE EEN SOORT SCHUUR, DIE KON DIENEN OM VOORRADEN VOEDSEL, GEREEDSCHAP EN DERGELIJKE DROOG IN TE BEWAREN.

ZO WAREN WE ALTIJD IN DE WEER MET HET BOUWEN OF VERBETEREN VAN ONZE NEDERZETTINGEN, MET ZAAIEN, PLOEGEN EN OOGSTEN. ALS DE WERKZAAMHEDEN HET TOELIETEN, MAAKTEN WE SOMS DAGENLANGE VERKENNINGSTOCHTEN, OMDAT HET GROOTSTE DEEL VAN HET EILAND NOG ONBEKEND GEBIED VOOR ONS WAS.
FRITZ, DE AVONTUURLIJKSTE VAN DE JONGENS, TROK ER DIKWIJLS ALLEEN OP UIT IN ZIJN KAJAK.
H. ROTGANS
OP EEN VAN DIE TOCHTEN SIGNALEERDE HIJ DE KUDDE OLIFANTEN, DIE VERMOEDELIJK VERANTWOORDELIJK WAS VOOR DE VERWOESTING VAN ONZE PLANTAGE.

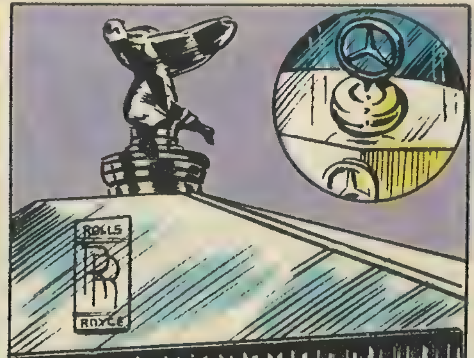
WIST JE, DAT...

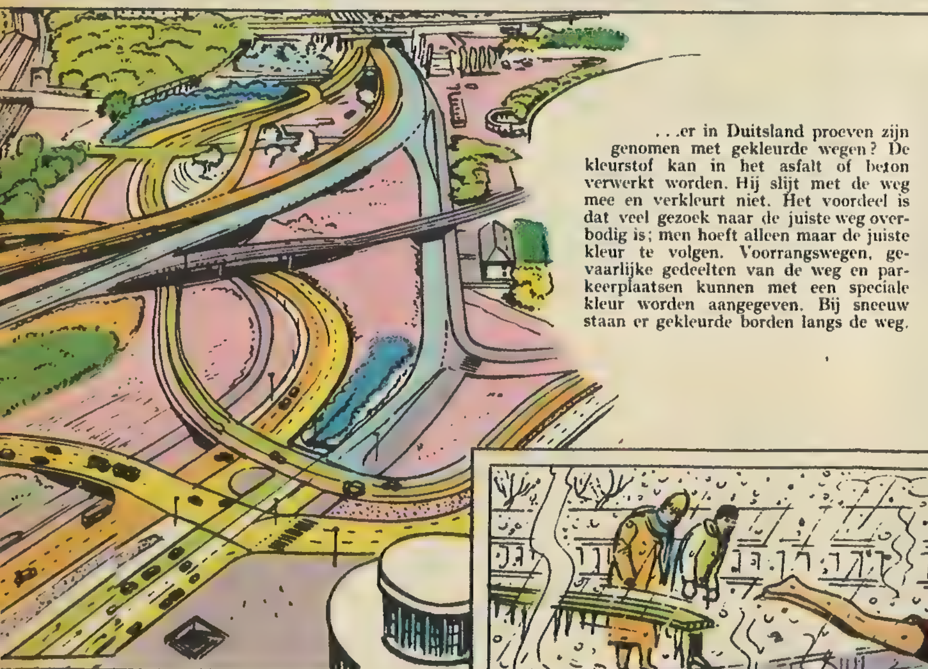
...er een **handschoen in een baan om de aarde draait? Hij** dreef bij het uitstapje van ruimtevaarder Edward White op **3** juni de cabine van het ruimteschip uit en zweeft nog in de ruimte. Wist je overigens dat astronauten in de ruimte een schitterend beeld hebben van de sterrenhemel? Tegen de zwarte achtergrond van de ruimte zien zij sterren en planeten, waarvan wij op aarde de kleuren zwak of helemaal niet zien, omdat de dampkring deze kleuren niet doorlaat.

...het Italiaanse passagiersschip *Michelangelo* deze vreemde schoorstenen heeft? De vleugelvormige vlakken zorgen, dat de rook omhooggezogen wordt en niet op het schip neerslaat.

...deze emblemen van de Rolls Royce en de Mercedes van rubber zijn? Het is in de meeste Europese landen verboden gevaarlijke sierstukken op auto's te hebben.

...er in Duitsland proeven zijn genomen met gekleurde wegen? De kleurstof kan in het asfalt of beton verwerkt worden. Hij slijt met de weg mee en verkleurt niet. Het voordeel is dat veel gezoek naar de juiste weg overbodig is; men hoeft alleen maar de juiste kleur te volgen. Voorrangswegen, gevaarlijke gedeelten van de weg en parkeerplaatsen kunnen met een speciale kleur worden aangegeven. Bij sneeuw staan er gekleurde borden langs de weg.

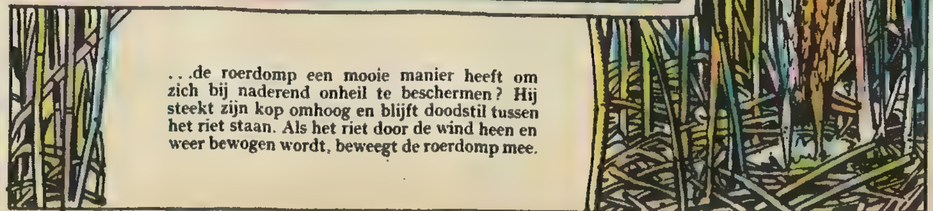
...het snelste landdier de jachtluipaard of cheetah is? Het dier kan, zij het slechts korte tijd achtereen, een snelheid halen van honderdtwintig kilometer per uur.

...de aardappel dit jaar een jubileum viert? Vierhonderd jaar geleden werd hij uit Zuid-Amerika ingevoerd, waar hij door de Inca's werd gegeten. De Spanjaarden brachten de aardappel naar Europa. Men dacht eerst dat hij vergiftig was, maar later werd hij populair als voedingsmiddel.

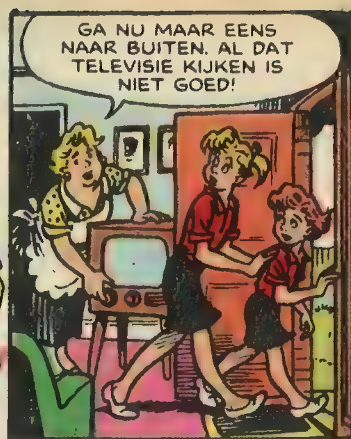
...België van plan is in de badplaatsen aan de kust zwembaden in de winter te verwarmen?

...de roerdomp een mooie manier heeft om zich bij naderend onheil te beschermen? Hij steekt zijn kop omhoog en blijft doodstil tussen het riet staan. Als het riet door de wind heen en weer bewogen wordt, beweegt de roerdomp mee.

Batten

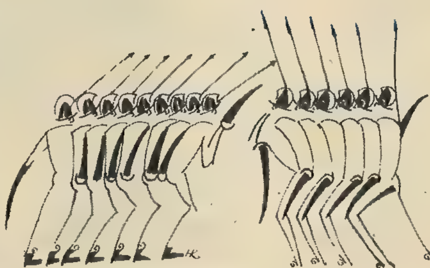
RAAR MAAR WAAR

Tijdens een parade in New York gooide een tamboer-majoor zijn stok zo hoog de lucht in, dat deze in de hoogspanningsdraden verward raakte. De stad zat negentig minuten zonder elektriciteit.

Het was in 1798, toen op een dag een groepje ontdekkingsreizigers in Noord-Siberië zijn tenten had opgeslagen aan de oever van een rivier. En terwijl zij bezig waren een sobere maaltijd klaar te maken, hoorden zij buiten de honden tekeergaan. Toen zij naar buiten gingen, de ijzige koude in, zagen zij, dat de honden in de sneeuw aan het graven waren. Toen zij gingen kijken, vonden zij een dode mammoet uit voorhistorische tijden, die nog geheel intact in het ijs geconserveerd zat. Het vlees van het dier was nog eetbaar, dank zij sneeuw en ijs.

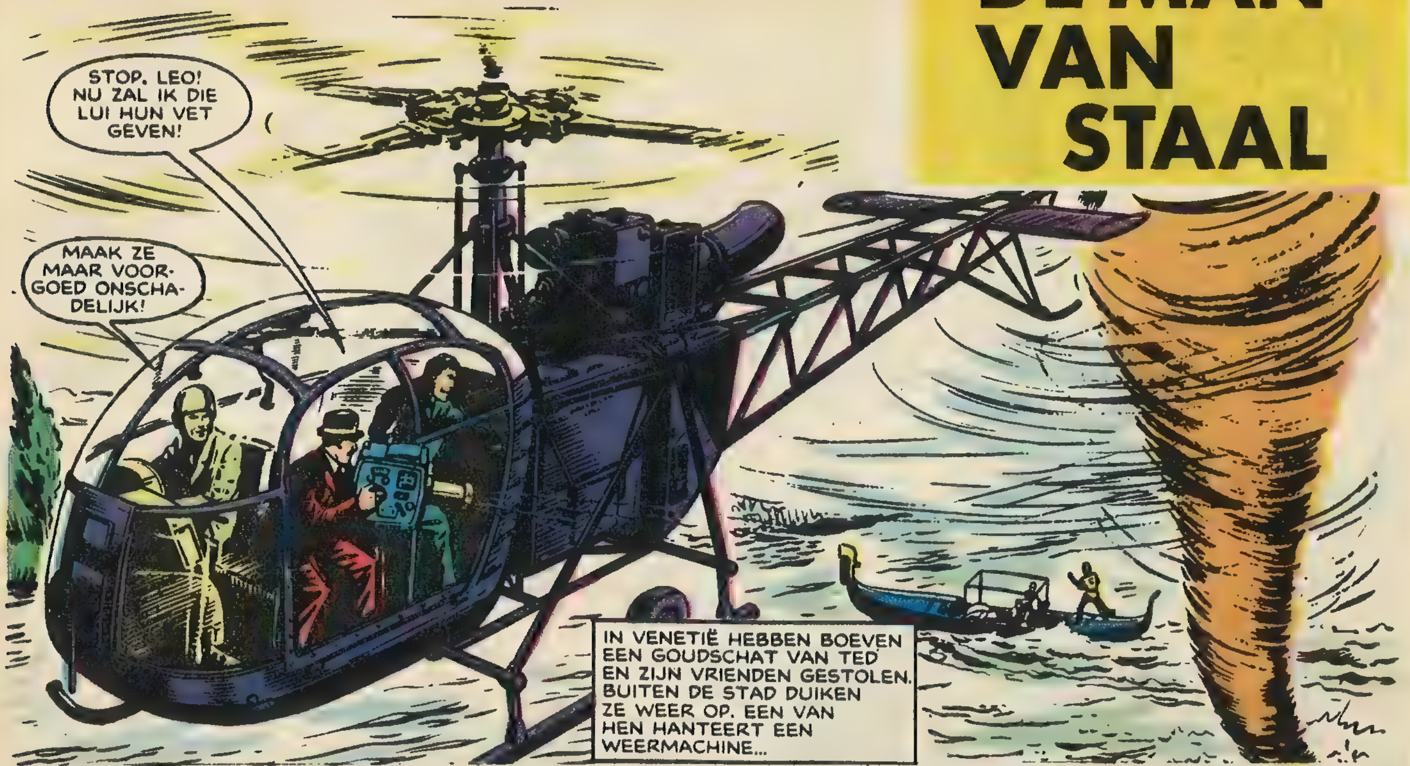
Toen in 1758 de Nederlanders Ierland trachtten binnen te vallen, lag in Carrickfergus het tweeënzestigste infanterieregiment. Zolang de Nederlanders aanvielen, vochten ze dapper terug, totdat zij tot de ontdekking kwamen dat hun kogels op waren. Toen de Nederlanders zich terugtrokken om zich voor een volgende aanval voor te bereiden, kregen de Engelsen het bevel te herladen met. . . de knopen van hun uniform! De order werd opgevolgd en zij slaagden erin de Nederlanders af te slaan.

Een man, die in New York model had gestaan voor een fotograaf, beroofde de fotograaf van zijn geld, ongeveer negenhonderd gulden. In zijn haast om er zo snel mogelijk vandoor te gaan, was hij vergeten dat hij op de foto stond. Enkele uren later was zijn foto over alle politieposten van het land verspreid. Hij werd spoedig gegrepen.

Robinson Crusoe heeft echt bestaan! Zijn ware naam was Alexander Selkirk. Deze zeeman kreeg in 1704 ruzie met zijn kapitein, die daarop besloot hem op het eiland Juan Fernandez achter te laten. Na zich daar tweeënvijftig maanden in het leven te hebben gehouden werd hij gered. Aan de hand van deze geschiedenis heeft Daniel Defoe zijn beroemde boek geschreven.

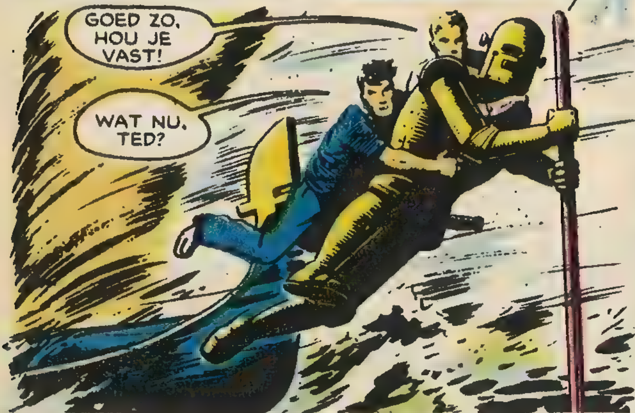

DE MAN VAN STAAL

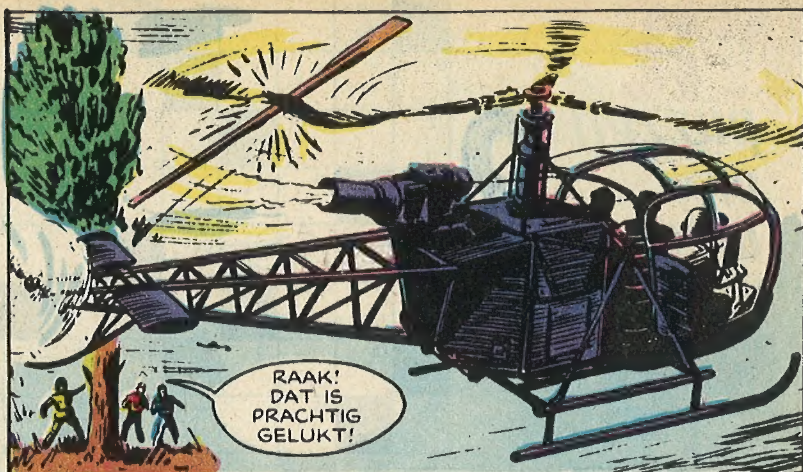

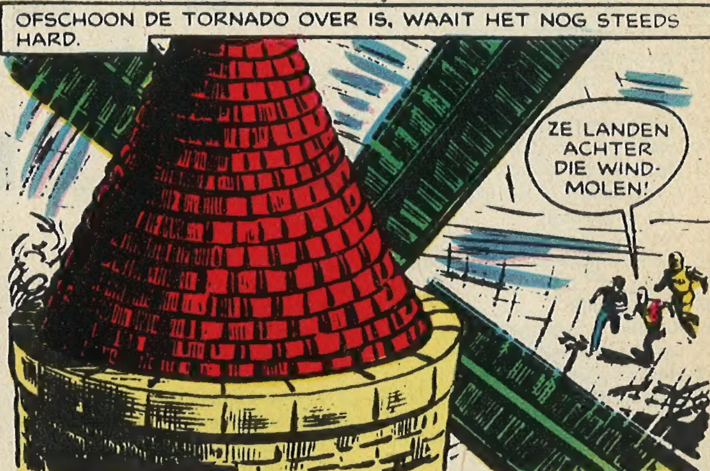

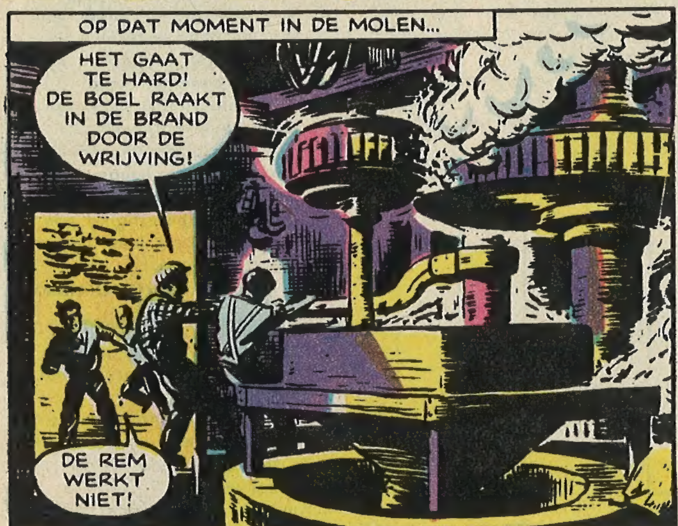

LAAT MAAR GAAN!

RAAK! DAT IS PRACHTIG GELUKT!

ZE GAAN LANDEN! KOM MEE! NU KUNNEN WE HEN GRIJPEN!

OFSCHOON DE TORNADO OVER IS, WAAIT HET NOG STEEDS HARD.
ZE LANDEN ACHTER DIE WIND-MOLEN!

OP DAT MOMENT IN DE MOLEN...
HET GAAT TE HARD! DE BOEL RAAKT IN DE BRAND DOOR DE WRIJVING!
DE REM WERKT NIET!

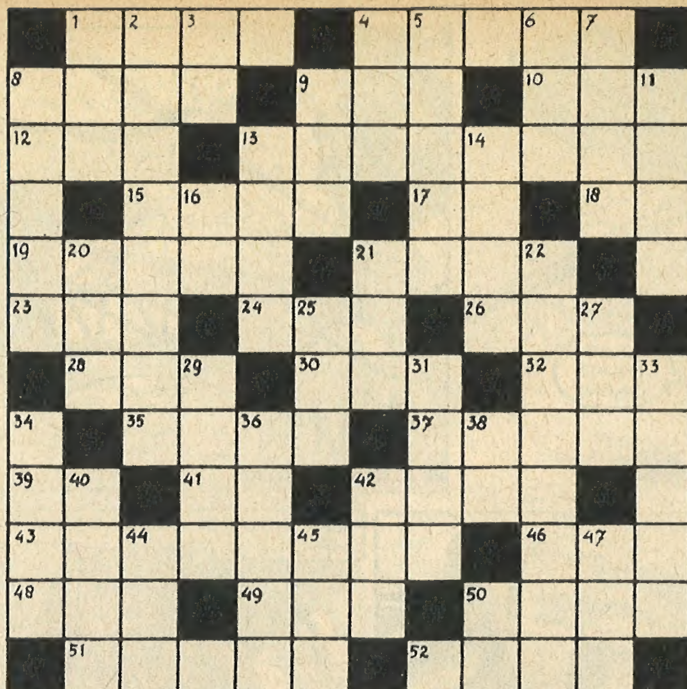

KUNT U ONS HELPEN? ALS DE WIEKEN NIET STOPPEN, VLIEGT DE MOLEN IN BRAND!
KAN DIE REUS MISSCHIEN HELPEN?

GRIJP DIE WIEK, ARCHIE!
WE KUN-NEN ONZE HULP NIET WEIGEREN, MAAR LATEN WE OPSCHIETEN!

DAN ROEPT KEN OPEENS...
TED, KIJK UIT! ARCHIE GAAT ER AAN! HIJ WORDT MEEGE-TROKKEN EN ZAL TE PLETTER SLAAN!

WIE puzzelt er mee...?

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Puntje
4 Sprookjesmannetje, kabouter
8 Schadelijk weekdier
9 Afkorting van Maria
10 Soort papegaai
12 Voorzetsel
13 Fijne vleessoort
15 Bezinksel
17 Voegwoord
18 Voorzetsel
19 Langwerpig rond
21 Klein vaartuig
23 Grappenmaker
24 Vochtig koud
26 Deel van de mond
28 Nederlandse Televisie Stichting (afkorting)
30 Vochtig
32 Dichterlijk woord voor paard
35 Klap
37 Afzonderlijk
39 Reeds
41 Landbouwwerktuig
42 Hemellichaam
43 Kortstondige regenval
46 Ontkenning
48 Bijwoord
49 Dwingend verzoek
50 Boom
51 Rechterlijke ambtenaar in vroegere tijden
52 Beetje schor

Verticaal:

1 Groente
2 Tandheelkundige
3 Persoonlijk voornaamwoord
4 Aanwijzend voornaamwoord
5 Dun en bros gebak
6 Knaagdier
7 Kleine kinderen
8 Mooie kamer
9 Borstbeentje
11 Duitse stad dicht bij ons land
13 Zware plank
14 Vlug
16 Deel van de mast
20 Voorzetsel
21 Pap
22 Dwingelandij
25 Ingenieur (afkorting)
27 Duw
29 Vervoermiddel op ijs
31 Lang niet mals
33 Smal straatje
34 Ingewand
36 Meisjesnaam
38 Vader
40 Verdriet
42 Straatvogeltje
44 Afkorting van Gerrit
45 Mondstuk van paardeteugel
47 Struik
50 Persoonlijk voornaamwoord

VISITEKAARTJE

O. W. TREUBE
EMS

Welk beroep heeft deze meneer?

OPTELSOM

TARWE + SLAG = STRAALWEG

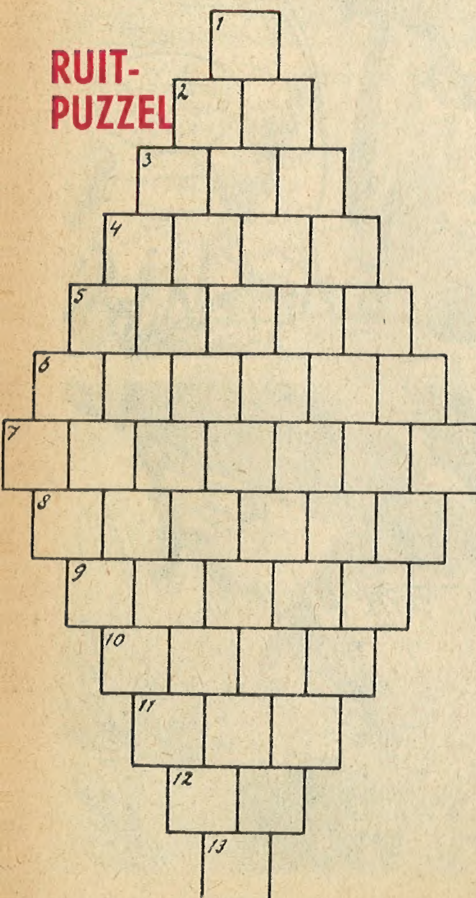
Dit is natuurlijk geen echt rekenwerk, maar de optelling komt toch wel uit. Je gaat van de eerste twee woorden twee andere maken door de letters van elk woord afzonderlijk van plaats te doen verwisselen. Samen vormen ze dan een nieuw groot woord, dat weer uit dezelfde letters als het derde woord bestaat.

RAADSEL

Het is een grote vogel, die
Beslist niet zingen kan.
Met g ervoor heb je opeens
Een echte edelman;
Met b is het: oppassend, goed,
Maar ook wel eens wat ál te zoet.

RUIT-PUZZEL

In deze figuur moeten elf woorden en twee klinkers ingevuld worden. Je kunt zowel bovenaan als onderaan beginnen, maar natuurlijk niet met de klinker; die moet je nog te weten zien te komen. Je houdt er wel rekening mee, dat elk volgend woord dezelfde letters heeft als het voorgaande plus één nieuwe. Alle woorden hebben dezelfde klinker.

De omschrijvingen zijn:

1 Klinker
2 Vroegere lengtemaat
3 Opstootje
4 Gelooide dierehuid
5 Bengel
6 Sjirpend insekt
7 Snoepgoed
8 Smakelijk
9 Kleine inham, watertje
10 Draai, maal
11 Soort hert
12 Muzieknoot
13 Klinker

KAMRAADSEL

Als je in dit kamraadsel de vijf gevraagde woorden goed hebt ingevuld, ben je nog niet klaar. Deze keer moet je alle hokjes op de bovenste rij invullen. Er ontstaat dan een woord van 9 letters, dat „huisschoen" betekent.

1 Hete specerij
2 De dochter van je tante en oom
3 Waterkant
4 Vervoermiddel
5 Iemand, die schepen veilig door moeilijk vaarwater brengt

OPLOSSINGEN

VAN BLADZIJDE 16

B. De maan schijnt, terwijl het sneeuwt.
D. De schaduw van de boom en die van het huis vallen niet in dezelfde richting.
E. De knopen van de jas ontbreken.

De hond is van het jongetje 3.

1. De derde sport van de ladder.
2. De pijpen van de broek.
3. De hoek van het linkse huis is vóór de boom getekend.
4. De rook van het rechtse huis is vóór de boom getekend.
5. De rechterbenedenhoek van het rechtse huis ontbreekt.
6. Het onderste deel van de schutting tussen de hangmat en de rechtse boom ontbreekt.
7. De hangmatbevestiging aan de linkerkant is te laag getekend.

UIT VORIG NUMMER

„Zoek de verschillen!"

1 Kleur haar van de jongen
2 Rechtopstaande haartjes van de jongen
3 Vlekjes op de snuit van de kat
4 Verticale streep op de trui van de rechtse jongen
5 Schoenveters
6 Rechtervoorpoot van de kat
7 Oor van jongen
8 Aantal horizontale strepen op de trui

Wie is wie?

1 Annie
2 Tom
3 Mary
4 Betty
5 Bob

Kruiswoordpuzzel

R STALLEN
POST C O
E I NCATAAL
ALLE U E M
R ERG ANJER
TOE UNO
SORRY DAN N
F E V NOOD
OTTERLOO D
K O DIER
POSITIE R

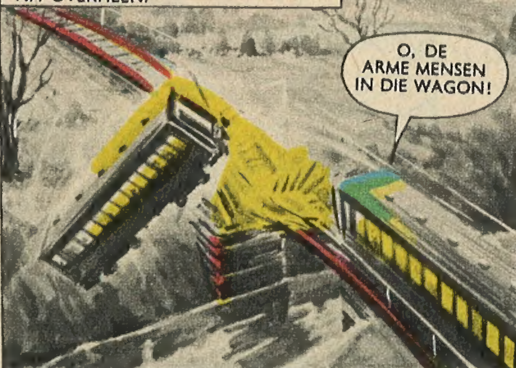
Alona Wildebras

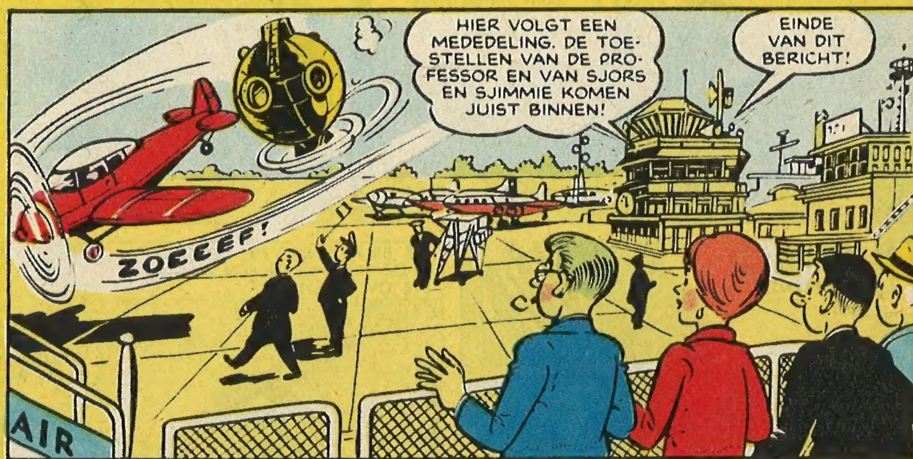

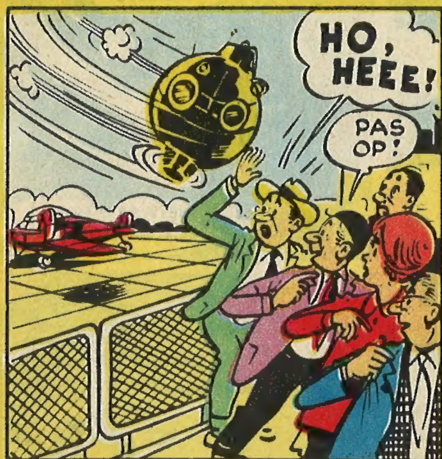

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. Losse nummers: 40 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.